

جهانی خروشان و آتش دمان

شتاب: کم جمله سایرین، ۱۹۶۰، پ.

خوان و نام پذیده‌آور عراوی، ما و یوغانیان/ اسایمون کرچول: [ترجمه] ابراهیم رنجبر.

مشخصات ظاهری: ۳۲۴ مم - ۵۱۹ مم - ۰۷۱ مم

1

Tragedy, the Greeks, and us. (2019) – <https://doi.org/10.1017/jts.2019.10>

- 31 -

Trans. Tech. Acad. Sci. Eng. Technol.

جغرافیا - جلد اول

موسوعة طرائفیں - ڈاکٹر یوسف

Tragedy – Greek influences

موضوع: تدابع‌نامه بیونانی (ترازودی) — تاریخ و نظر

Greek drama (Tragedy) - History and Criticism : موضع

موضوع: ادبیات --- فلسفه

عنوان: *الفلسفة القديمة*
المؤلف: *ابن الهيثم*, ١٣٦٩
الناشر: *زنگنه*, ٢٠١٣
الترجمة: *مطر جعفر*

تەڭزىچى: ما و يۈنائىان

سائیمون کے حل

ترجمہ ابراهیم رثیا

مذکور هست؛ حمیده درویش

د. استاد: هاشمی، (صحا)

صفحة آوا: احمد علي

شمارگان: ۴-۸-تیکه شمارک: ۶۵۹-۴۲۲-۹۷۸

الستغراف: اطلس، حاب، حاب و صحاف: داصن

حق حاب حفظ است.

انتشارات دمان

پایی خرد کتاب‌های انتشارات دمان به سایت زیر مراجعه کنید.

www.ketabweb.com

سایمون کریچلی

تراژدی: ما و یونانیان

ترجمه ابراهیم رنجبر

این کتاب ترجمه‌ای است از

Critchley, Simon (2019). *Tragedy, The Greeks and Us*,
New York, Pantheon Books.

به کودکی که هنوز در کوچه‌های ذهنم کودکانه بازی می‌کند

برادرم سعید

او فقط مردی عامی بود و سبکسر

بی عقیده‌ای راسخ یا هر چیز دیگری.

او نامی یونانی داشت، مانند یونانی‌ها لباس به تن می‌کرد،

به خود آموخته بود کم و بیش منش یونانی داشته باشد؛

در جانش بیم آن داشت که

سخن گفتن دل‌آزار و بربرانه او به یونانی

بلاغت کلام را ویران سازد،

حال آنکه اسکندرانی‌ها او را به ریشخند گرفتند،

چراکه طبع ایشان چنین بود — هان ای مردمان رقت‌انگیز!

و چنین بود که او خود را به لغاتی چند محدود ساخت،

ترسان و لرzan به صرف و اعراب توجه می‌کرد؛

جان او ملول شد، بی‌حد و حصر، حال آنکه گفتمنی‌های بسیار

در او انبار شده بود.

کاوافی

فرامانروای غرب لیبی

فهرست

۱۳	مقدمه مترجم
۱۷	بخش اول: مقدمه
۱۹	۱. از خون خود به گذشتگان دادن
۲۷	۲. تراژدی فلسفه و شاید خطرناک
۳۰	۳. دانستن و ندانستن: آن‌گونه که ادیپوس سرنوشت را ناکام کرد
۳۵	۴. عصیان، سوگ و جنگ
۳۹	۵. گرگیاس: تراژدی فریبی است که موجب داناتر شدن فرد فریب‌خورده از فرد فریب‌خورده می‌شود
۴۴	۶. عدالت به مثابة جدال (از منظر چندخدابی)
۴۷	۷. تراژدی به مثابة شیوه‌ای برای تجربه دیالکتیکی
۴۹	بخش دوم: تراژدی
۵۱	۸. تراژدی در مقام ابداع یا ابداع تراژدی: دوازده فرضیه
۵۴	۹. نقدی بر یونانیان عجیب و غریب
۶۰	۱۰. بحث از اسطوره و تراژدی در یونان باستان نوشته ورنان و ویدل - نکه

۱۱. ابهام اخلاقی در مخالفان هفتگانه تبای و ملتمسان آیسخولوس	۶۷
۱۲. تراژدی، هجو، خرق عادت	۷۲
۱۳. چندصدایی	۷۶
۱۴. خدایان! تراژدی و محدود ساختن مدعیات مربوط به خودآینی و خودبسندگی	۸۲
۱۵. نقدی بر روانشناسی اخلاقی و طرح ادغام نفسانی	۹۲
۱۶. مسئله مربوط به تعمیم‌دهی تراژدی	۹۵
۱۷. هگل خوب، هگل بد	۱۰۰
۱۸. رجعت از فلسفه به تئاتر	۱۰۵

بخش سوم: سوفسطایی‌گری	۱۰۹
۱۹. مخالفخوانی علیه سیکی خاص از فلسفه	۱۱۱
۲۰. درآمدی بر سوفیست‌ها	۱۱۳
۲۱. گرگیاس	۱۱۸
۲۲. نه - هست	۱۲۲
۲۳. من چیزی برای گفتن ندارم و اکنون در حال گفتن آنم	۱۲۷
۲۴. هلن بی‌گناه است	۱۳۱
۲۵. تراژدی و سوفسطایی‌گری - نمونه موردی زنان تروایی اویرپیدس	۱۳۷
۲۶. عقلانیت و زور	۱۴۳
۲۷. سوفیست افلاطون	۱۴۵
۲۸. فایدروس، موفقیتی فلسفی	۱۴۷
۲۹. گرگیاس، شکستی فلسفی	۱۵۲

بخش چهارم: افلاطون	۱۵۹
۳۰. پرده‌پوشی	۱۶۱

۳۱.	شهری در گفتار.....	۱۶۰
۳۲.	مردن فاجعه نیست.....	۱۷۱
۳۳.	اقتصاد اخلاقی میمه‌سیس.....	۱۷۷
۳۴.	صورت‌های سیاسی و افراطِ ددمنشانه.....	۱۸۱
۳۵.	میمه‌سیس چیست؟.....	۱۸۶
۳۶.	فلسفه به مبنای تنظیم‌گری عواطف.....	۱۹۳
۳۷.	ایمن شدن در برابر عشق فطری به شعر.....	۱۹۷
۳۸.	پاداش‌های فضیلت، یا وقتی مردیم چه می‌شود.....	۲۰۴

بخش پنجم: ارسسطو.....	۲۱۱	
۳۹.	منظور از کاتارسیس در اندیشه ارسسطو چیست؟.....	۲۱۵
۴۰.	ویرانگرتر.....	۲۲۱
۴۱.	بازآفرینی.....	۲۲۴
۴۲.	میمه‌سیس اپر اکستوس.....	۲۲۸
۴۳.	زايش تراژدي (و کمدی).....	۲۳۱
۴۴.	خوشبختی و بدبختی در عمل ریشه دارد.....	۲۳۴
۴۵.	تک یا دوچند؟.....	۲۴۰
۴۶.	اویرییدس سراپاتراژیک.....	۲۴۴
۴۷.	اهریمن بودن - یا ارسسطو و ماژیک هایلایت او.....	۲۴۷
۴۸.	ناهنجاری برده‌ها و زنان.....	۲۵۱
۴۹.	پیش‌تکذیب مکانیکی.....	۲۵۴
۵۰.	خدا راهی پیدا خواهد کرد تا چیزی را محقق کند که تصویرش را هم نمی‌کنیم.....	۲۵۹
۵۱.	بازشناخت خطأ در درام‌های اویرییدس.....	۲۶۲
۵۲.	بزک چرکین.....	۲۶۶
۵۳.	ثنایر ناخوشی سوفوکلیس.....	۲۷۰

۵۴. کنش عوامانه و فروdestی حماسی.....	۲۷۴
۵۵. آیا ارسطو واقعاً بیش از افلاطون به تراژدی روی خوش نشان می‌دهد؟.....	۲۷۸
۵۶. بورطیقای دو - [نظریه] ارسطو درباره کمدی.....	۲۸۵
۵۷. رنجیده در کنایپری - بر ضد کاتارسیس همذات‌پندارانه.....	۲۹۰
۵۸. آریستوفانس را خواب درمی‌رباید.....	۲۹۵
۵۹. عظمت را به آتن بازگردان.....	۳۰۱
بخش ششم: نتیجه‌گیری.....	
۶۰. نفرین نسل اندر نسل.....	۳۰۵
۶۱. زنده بودن.....	۳۰۷
۳۱۴.....	
تقدیر و تشکر.....	
یادداشت‌ها.....	
منابع.....	
۳۱۹.....	
۳۲۳.....	
۳۳۹.....	

مقدمه مترجم

Σκπνὴ πᾶς ὁ βίος καὶ παίγνιον
ἢ μάθε παίζειν. τὸν σπουδὴν μεταθείς,
ἢ φέρε τὰς ὄδύνας.

زندگی یکسره نمایش و بازی است؛
[پس] یا بازی بیاموز و دفع رنج کن،
و یا بار مشقت را به جان بخر.
پالادس

کندوکاو در جهان باستان همیشه موضوعی جذاب بوده است. البته این کار سهل و ممتنع است، شیرینی و حلاوت آن دمی بیش طول نمی‌کشد، و هر چه این کار ادامه پیدا کند، سختی بیشتری بر آدمی هموار می‌شود. از طرفی، باستانی‌ها، چون باستانی‌اند و به لحاظ زمانی از ما دورند، و چون دیگر این امکان نیست که با آن‌ها به همسخنی رودررو پردازیم، همواره از چنگ عقل ما گریخته‌اند و فقط خاطره‌ای گنگ در ذهن ما از خود به جای گذاشته‌اند. این مسائل در کنار کمبود و ابهام منابع باعث شده هاله‌ای از انگاشت‌های غلط، خرافات و حتی جزمیاتی حول و حوش این موضوع به وجود آید. کتاب حاضر در واقع تلاشی است تا اول از همه به ما یاد بدهد می‌توان به نحو دیگری به جهان باستان، به یکی از مهم‌ترین

موضوعات آن، یعنی تراژدی، پرداخت. گویی می‌شود با باستانی‌ها همتشین شد، دل به دل آن‌ها داد و از بصیرت‌هایشان برای زندگی و وضع کنونی خود استفاده کرد. کریچلی در حوزهٔ کلاسیک متخصص نیست. او، به گفتهٔ خودش، چیز زیادی از یونانی و لاتین نمی‌داند، با این حال سعی کرده در مقام فیلسوف به سراغ حوزهٔ تراژدی برود و از این دریا ڈری برای ما سفته و به ارمغان آورد. از طرفی، چون کریچلی فلسفه را حاصل سرخورده‌گی می‌داند، از نگاه او تراژدی دستمایهٔ خوبی بوده تا بتواند از طریق آن فکر خود را نیز معرفی کند.

مترجم هر جا ارجاعی به متن یونانی شده، در صورت نیاز، به سراغ متن رفته، آن را شخصاً از ویراستی معتبر در زبان یونانی به فارسی برگردانده؛ اگر جایی نیاز بوده، پانویسی به متن اضافه کرده تا به عمق یا فهم بهتر متن کمکی کند. به همین سبب، هر چه پانویس هست از آن مترجم است، و پی‌نوشت‌ها کار نویسنده‌هی. از آنجا که این متن چون درس گفتار‌هایی خواننده را با خود همراه می‌کند، و به خاطر پانویس‌های گاه و بی‌گاه مترجم، دیگر سخن را به اطالة نمی‌کشانم.

ذکر چند نکته لازم است. چون این متن قرار است آشنایی و نوعی عادت‌زادی کند و کاری کند زنگار عادت از تن فروبریزد و بتوانیم جور دیگری به یونانی‌ها به ویژه از دریچهٔ تراژدی نگاه کنیم، سعی کردیم همهٔ اسامی یونانی را به همان تلفظ یونانی ثبت کنیم. با این حال، اسامی سقراط، افلاطون و ارسطو از حیث تداول و شهرت به همان صورت ماندند، ولی در همان ابتدا اسم آن‌ها در قلاب ذکر شد تا اگر خواننده خواست در این حوزه نیز با عادتی ذهنی دست و پنجه نرم کند، بستری مهیا شده باشد. هیچ واژه‌ای با حروف لاتینی یا یونانی در متن نیامده. اگر واژه‌ای یونانی در متن نقشی معنابخش داشته، آن را آوانویسی کرده و املای یونانی و ترجمةٌ فارسی آن را در پانویس آورده‌ام؛ در غیر این صورت، ترجمةٌ فارسی را در متن آورده و اصل یونانی را در پانویس ذکر کرده‌ام. پانویس‌ها بیشتر در راستای کندوکاو بیشتر در آرای نویسنده یا موضوع مطرح در هر بخش است و طبیعتاً گاهی هم مخالفت‌های مترجم با نویسنده در همان جا ذکر شده است، مثلاً بخش‌هایی که به نظر نویسنده می‌توانسته متن یونانی را درست‌تر بخواند. و در نهایت، کتاب، از

آنچا که خیلی فشرده است و با این حال مطالب بسیاری در آن گرد آمده، در واقع نوعی تاریخ دریافت تراژدی نیز به شمار می‌رود؛ پس بهتر است با تأمل بیشتر خوانده شود و در استدلال‌های نویسنده تأمل بیشتری شود، یا منابع و پانویس‌ها با دقت بیشتری خوانده شوند. اگر این اتفاق بیفتند، قطعاً یک دورهٔ کامل درسی دربارهٔ تراژدی از پیش نظر خواننده گذشته است.

در آخر نیز از قاسم مومنی و احسان کریمخانی در نشر دمان برای دوستی‌ها و حوصله به خرج دادن‌هایشان تشکر می‌کنم. از صحرا رشیدی بابت ویرایش دقیق این کار سپاسگزارم. امیدوارم این اثر خوانندهٔ فرهیخته را خوش آید؛ باری گفته‌اند کلُّ صیدِ فی جوفِ الفراء.

ابراهیم رنجبر

شیراز، بهار ۱۳۹۹